

IN LIEFDE VERBONDEN

*Voor Niels, mijn nog levende zoon.
Ik ben zo dankbaar dat hij er nog is.
Hij maakt mij het leven zo waard!*

IN LIEFDE VERBONDEN

ELISA HOOGENDOORN

© Elisa Hoogendoorn / Uitgeverij U2pi BV
1e druk november 2014

Titel: In liefde verbonden
Auteur: Elisa Hoogendoorn

Uitgeverij U2pi, Voorburg
ISBN: 978-90-8759-472-5
NUR: 749

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veele-
voudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar
gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch,
door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande
toestemming van de uitgever.

INLEIDING

Tja, daar zit je dan! Overladen met boeken (overigens heel erg goed bedoeld door iedereen). Het ene boek over het overlijden van jouw kind. En het andere boek over het overlijden van je geliefde. Weer een ander boek over verlies door zelfdoding. Veel herkenbare en praktische dingen worden genoemd. Maar dan denk je, wanneer komt nou dat boek waar zowel het verlies van je geliefde als je kind in staat en dan ook nog het feit dat het om zelfdoding gaat? Nee, dat boek heb ik niet gekregen. Daardoor werd ik ook steeds vaker geconfronteerd met het gevoel dat dit zeer uitzonderlijk was. Een familiedrama noemen ze dat. Gelukkig is dit uitzonderlijk.

Mij (en mijn zoontje Niels van destijds 4 jaar) overkwam dit drama op 25 november 2009.

PROLOOG

Na het overlijden van Albert en Emiel heb ik een jaar lang al het gebeurde en hetgeen wat ik daarbij voelde bijgehouden. Dingen die mij raakten en die ik de moeite waard vond om op te schrijven. Hetgeen mij triggerde om dit te doen was een uitspraak van mijn moeder destijds. Nadat ik, direct na hun overlijden, overspoeld werd door boeken over het verlies van een dierbare, van oftewel je partner of je kind, ben ik op zoek gegaan naar een boek waar het verlies van beiden in stond. Ik wilde dit zo graag vinden om houvast te krijgen. Dit vond ik niet, zoals ik al in mijn boek beschreef. Mijn moeder zei toen: “Misschien moet jij die dan schrijven”. Toen moest ik er niet aan denken. Maar nu vijf jaar later is het er dan toch. Dank je wel Ma voor jouw woorden destijds.

Daarnaast wil ik de kracht van de positiviteit noemen die ik bij mijn schoonmoeder heb gezien. Ook zij heeft ervoor gezorgd dat dit boek er nu ligt. Zij is de meest positieve vrouw in mijn leven. Na het verlies van haar eigen man, reeds op jonge leeftijd, heeft zij ook nog haar zoon en kleinzoon moeten verliezen. Zij haalde haar kracht voor een groot deel uit “Het geloof”. Ook wel eens een discussiepunt tussen ons geweest. Maar nu moet ik toegeven dat “Het geloof” ook veel goeds heeft gebracht en nog. Alhoewel ik zelf nooit van een bepaald “soort geloof” ben overtuigd, kan ik nu wel respecteren dat mensen dit wel hebben.

Naast hen wil ik dit boek natuurlijk opdragen aan Albert mijn geliefde, maatje, leermeester en Emiel, mijn lieve oudste zoon,